

ISBN 978 90 00 37993 4
ISBN 978 90 00 37994 1 (e-book)
NUR 282

© 2022 Van Holkema & Warendorf
Uitgeverij Unieboek | Het Spectrum bv

Oorspronkelijke titel: *Maxi von Phlip. Wunschfee vermisst!*
Oorspronkelijke uitgave: © 2021 Arena Verlag GmbH, Würzburg,
Duitsland, www.arena-verlage.de
Through Internationaal Literatuur Bureau B.V., Amsterdam

www.de-leukste-kinderboeken.com

Tekst Anna Ruhe
Illustraties Max Meinzold
Vertaling Merel Leene
Omslagontwerp Marieke Oele
Zetwerk binnenwerk Mat-Zet bv, Huizen

Inhoud

Een nieuw huis voor Maxi	8
Slecht-humeur-dag	15
Opruimen is (niet) superleuk	28
Een raadselachtige kist	39
Ook flessenfeeën zijn feeën	49
Dringend toverhulp gezocht	61
De geur van gebakken vis	72
Plakkerig feeënstof	83
Stinkende rookwolken	94
Gewoon maxisupertastisch	102

Een nieuw huis voor Maxi

Hallo, ik heet Paula Goedhart en ik heb iets wat niemand anders heeft. Je gelooft het vast niet, maar het is echt waar: ik heb een eigen fee. Eentje die kan vliegen en die een uitschuifbare toverstaf heeft.

Daarmee probeert ze de hele dag al mijn wensen uit te laten komen. Ze heet Maxi van Fluks en is een minifeetje.

Zo klinkt het misschien alsof ik de hoofdprijs heb gewonnen. Maar als je nu denkt: zo'n feetje wil ik ook wel, dan kun je beter even verder lezen.

Als ik namelijk tegen mijn fee zeg wat mijn wens is, kan ze die niet vervullen. Nee, ze moet zelf, in haar uppie, raden wat mijn wens zou kunnen zijn. Tja, en dat is dus echt heel wat anders. Maxi raadt

namelijk nooit goed. Helaas. Ze zit er altijd volkomen naast. Dus tovert mijn fee allemaal dingen voor me waar ik zelf nooit om zou vragen!

Ik durf te wedden dat niemand nu nog denkt: zo'n feetje wil ik ook wel. Behalve ik dan, Paula Goedhart. Want hoewel mijn feetje af en toe nogal lastig is, is ze wel ontzettend grappig. Ik verveel me ook geen seconde meer. En wat is er nou erger dan je vervelen?

Voor me liep mijn vader de trap naar de eerste verdieping op. Achter me hoorde ik het vertrouwde gegons van Maxi's vleugeltjes.

'Ik heb echt **maxi-megaveel** geluk gehad!' jubelde de kleine fee. Op haar piepkleinst, onzichtbaar voor iedereen behalve mij, fladderde ze wild heen en weer. 'Mijn mens is echt de allerleukste die er bestaat!'

Hijgend sjouwde mijn vader het oude, hoge poppenhuis mijn kamer in. Het stond al een paar jaar te verstoffen in Goedharts spullen, zijn winkel met antiek en tweedehandsspullen. Eigenlijk was ik het poppenhuis allang vergeten. Pas toen Maxi het in de winkel ontdekte, viel me op dat het niet alleen het perfecte formaat had voor mijn balpengrote feetje, maar dat het bovendien helemaal ingericht was.

Op de begane grond had het poppenhuis een ruime keuken, een eetkamer met ouderwetse

poppenmeubeltjes en een studeerkamer vol boeken. Boven waren er een slaapkamer, een badkamer en een woonkamer met een chique bank en stoeltjes bekleed met geel fluweel. Alles in het poppenhuis zag er wel wat oud uit. Zo oud dat het meisje dat er als eerste mee gespeeld had inmiddels al wel oma kon zijn. Maar Maxi zou het vast gezellig weten te maken.

‘Goh, dat jij nog met poppen speelt... Dat had ik niet gedacht.’ Met veel gesnuif en gehijg zette mijn vader het poppenhuis naast mijn bed.

‘Ik speel er ook niet mee, maar, eh...’ stamelde ik terwijl ik koortsachtig nadacht, ‘...ik vind het gewoon mooi om naar te kijken!’

Dat was echt een supergoed antwoord van mij. Mijn vader glimlachte zoals hij altijd glimlacht als hij denkt dat hij me begrijpt. Mijn vader houdt namelijk van alles wat een geschiedenis heeft, zoals

hij zegt. Dat houdt in: alles wat je alleen nog tweedehands kunt kopen. Daarom is hij ook met zijn rommelwinkel begonnen.

‘Wat een bof dat we boven de winkel wonen.’ Hij veegde het zweet van zijn voorhoofd. ‘Ik had geen meter verder met dat ding kunnen slepen!’

‘Ik ben zo’n ongelooflijke **ge-li-la-luksfee!**’ jubelde Maxi. ‘Net zat ik nog gevangen in die vreselijke fles. En nu, hopla, verhuis ik naar mijn feetastische nieuwe huis.’ Ze danste opgewonden door de woonkamer van het poppenhuis en liet zich op de fluwelen bank vallen. Daardoor brak een van de pootjes. Mijn fee gleed opzij en begon hardop te schelden.

‘Huh?’ zei mijn vader. ‘Hoe kan dat nou?’ Hoewel hij Maxi niet kon

